

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ο Γιάννης κι' ο Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Α.

Γ.— Τί ἔχουμε;

Μ.— Τί νάχουμε; Τὸ σὺνηθες παιχνίδι.
Βερδέν, Τρακόσια τέσσερα κι' ἀγάντα κανονίδι.
Βουλγάρων φάτσες μιὰρὲς
σὲ κάθ' ἑλληνοχώρι,
ἀκρίβειες, πείνες σύφορες
καὶ Στεφανῆ στὴν πλώρη.

Τί νάχουμε; Καθημερινῶς τῆς ἴδιες ἱστορίες.
Ἀντιπεθέσεις, σκοταμούς,
μεγάλους ἐξευτελισμούς
καὶ διαμαρτυρίες.
Φίλους ποῦ μᾶς ποτίζουνε μὲ τὸ σταγιδ φαρμάκι
κι' οὐδέτερη Κυβέρνησι μὲ τὸ Μιχελιδάκη.

Τί νάχουμε; Μὴν ἀρά γε εἰς γνῶσιν σου δὲν εἶναι
πῶς ἄνθρωπον γὰ μᾶς πονῆ δὲν ἔχουμε κανεῖνε;
Κι' ἂν εἶδες ἀφ' τῆς Τράπεζες κι' ἀπὸ τῆς Ἐταιρείας
νὰ πέρνουμε λανώματα γιὰ τῆς στενοχωρίες,
νομίζεις πῶς μπορεῖ μ' αὐτὰ ὁ Γούναρης ν' ἀνθέξη
π' ἂν φχαριστήση ἔνανε, θὰ τὸν γαυγίζουν ἔξη;

Τί νάχουμε; Τὰ ὅμοια δυσάρεστα μαντάτα.
Κακὰ καὶ μὲ τὸν Κάϊσο, ψυχρὰ μὲ τὴν Ἀνιάτα.
Φωτὲς μᾶς βάνουνε κι' οἱ δυὸ
μέσα σὲ κάθε μας χωριὸ
στὸν Αἴμο καὶ στὴ Θράκη
καὶ μὲ τὸ πῦρ τὸ φοβερὸ
διψᾷ ὁ κόσμος γιὰ . . . νερὸ
καὶ βρῆζει τὸ Μπενάκη!

Τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλακτα συμβαίνουνε, βρὲ Γιάννη,
καὶ τὸ ψωμὶ
γιὰ τὴ στιγμὴ
εἰς τὰ ὀγδόντα φθάνει,

κι' ὡσὰν νὰ μὴ μᾶς ἔφθανε τῆς πείνας τὸ μαράζι,
ἐν ἀναιδείᾳ κυνικῇ
κι' ὁ Κῆρουξ κάθε Κυριακῇ
βγαίνει καὶ μᾶς ταραΐζει!

Τὸ ἴδιο κι' ἀπαράλλακτο τῆς πολιτείας χάλι,
χωρὶς ν' ἀλλάξη παντελῶς ἡ στάσις τοῦ μπακάλη
π' ἀρχίνησε τὴ ζάχαρι νὰ μᾶς τὴν κρύβη πάλι.
Τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλακτα κακὰ μᾶς κυνηγοῦνε
κι' οἱ ἄνθρωποι ἀπέλπιδες μέσα στὸ σκότος ζοῦνε
καὶ δὲν μποροῦνε πουθενὰ πετρέλαιο νὰ βροῦνε.

Τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλακτα συμβαίνουν, συμπολίτη.
Οἱ ξένοι μουσαφίρηδες δὲν λείπουν ἀφ' τὸ σπίτι,
οἱ Ρῶσοι ὅμως ἔφθασαν στὰ πέριξ τῆς Βαγδάτης
καὶ θέλω τώρα νὰ μοῦ πῆς ἂν εἶσαι διπλωμάτης,
ποῦ θὰ στραφῆς μὲ τοὺς στρατοὺς καὶ ποῦ θὰ πᾶς τοὺς στόλους
ἐὰν οἱ Ρῶσοι κατεβοῦν νὰ μᾶς ῥουφήξουν ὅλους;

Μ' αὐτὴν τὴ στάσι ποῦ κρατεῖς
χωρὶς νὰ ξέρης τί ζητεῖς
μήτε καὶ ποῦ πηγαίνεις,
γιὰ πέσμου τί θὰ γένης,
ἂν ἔβγουνε νικήτριες ἡ πέντε φιλενάδες
καὶ ὄῃς μέσ' στὰ χωράφια σου τοῦ Τσάρου τῆς γελάδες;

Παντοῦ ἡ λύσσα δυνατὴ
κι' ἐν τοῖς μετώποις ἡ αὐτὴ
- παρατηρεῖται δραῖσις.
Λιγάκι μόνον ἤλλαξε τῶν Ἰταλῶν ἡ βᾶσις
κι' ἀφ' τὸ Ἰτζόντισο προχωροῦν κατὰ τὴ Βαλκαμόνικα.
μὲ σχέδιον νὰ παῖξουνε κι' ἐκεῖ τὴ φουσαρμόνικα.

Ἄλλὰ κι' ἐκεῖνοι μὴ θαρρεῖς πῶς γιὰ πολὺ θὰ μένουν
ἐκεῖ ποῦ μόνον θύελλες κι' ὀμίχλες περιμένουν.
Οἱ Βερσαλλιέροι ποῦ ὄρᾳ
ἔχουν στὸ κράνος μὲ φτερά,
πετᾶνε σὰν μπεκάτσες
καὶ θάρτουνε στὴν Ἡπειρο ποῦ θαῦρουνε μπουνάτσες.

Γ.— Τὸ βλέπω πῶς βελτίωσιν καμμὰ δὲν καρτεροῦμε
καὶ σκέπτομαι μωρὲ Μαρῆ, σὲ τί αἰῶνα ζοῦμε.

Εὐπῶ καὶ τὴν ἀεὶ ἔχοντα πλοῦτα ἵσχυρα
κοιμῶμαι κι' ἀποβόχια θαρρᾶ πῶς μὲ τιναστοῦν
κι' ἂν κάποιος τὸν ζοῦσιν ἀπὸ τὸν κρημνὸν
κατὰ τῆς πύστες ἐντρομος μὴ ἐμποῦν Ἀγγλοῦλλοι.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σὲ τί αἰῶνα μ' ἐπλάσες, σὺ ὁ δημιουργός μου,
 νᾶρω νὰ γένω θεατὴς στὸ χαλασμὸ τοῦ κόσμου!
 Καὶ σὲ στιγμὰς ποῦ μ' ἀπειλοῦν
 καὶ μὲ τὴ στάσι μου γελοῦν
 διάφοροι κοράκοι,
 νᾶχω φρουρούς τὸ Στεφανῆ καὶ τὸ Μιχελιδάκη!

Εἶναι ζωὴ λοιπὸν αὐτὴ, νὰ ζῆς γιὰ νὰ μαθαίνης.
 πῶς δὲν γνωρίζεις νὰ σοῦ πῆ κανένας τί θὰ γένης
 ἀλλὰ τυφλῶς ν' ἀκολουθῆς τὴν φράσιν τῶν πραγμάτων;
 Καὶ ὅπερ σπουδαιότερον νᾶν ἔλλειψις χρημάτων
 καὶ φόρους νὰ πληρώνωμεν τοῦ Ράλλη βαρυτάτους
 διὰ νὰ παρατείνονται τὰ βάσανα τοῦ Κράτους;

Τί κακό, Μαρή, μεγάλο!
 Φρίκη τόνα, φρίκη τᾶλλο,
 φρίκη τῶν αὐτοκρατόρων, ἡ αἰμοχαρὴς πορεία,
 φρίκη νᾶμ' ἀναγκασμένος νὰ φιλῶ τὴ Βουλγαρία!
 Φρίκη νᾶρχονται καὶ οἱ φίλοι νὰ σοῦ πέρνουνε τὰ μέρη,
 φρίκη κι' ἡ Τουρκιὰ κι' ἡ Δύσις,
 φρίκη ὅ,τι νὰ ψωνίσῃς
 γιὰ νὰ φᾶς τὸ μεσημέρι!

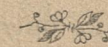
Τί ζωὴ, Μαρή, κι' ἐτούτη
 νᾶν ἡ φτώχεια σου μεγάλη,
 τὸ Γκοβέρνο σου κουρκοῦτι
 κι' ἡ πολιτικὴ σου χάλι,
 κι' ἐντοσοῦτῳ νὰ γυρεύῃς δανεικὰ τοῦ καθενὸς
 γιὰ νὰ συγκρατῆς τὸ κόμμα
 καὶ νὰ ψοφοζῆς ἀκόμα
 οὐδετέρως κι' ἀδρανῶς!

Β.

Μ.— Ἦλθε λοιπὸν κι' ὁ Μάϊος ὁ μὴν τοῦ σφριγῆτος, Γιάννη.
 Παντοῦ σκορπάει τὴ χαρὰ, παντοῦ τὴ ζωηρότητα
 κι' ἀφ' τὴν οὐδετερότητα
 μόνον ἐμᾶς δὲν βγάνει!
 Ὁ Μάης μ' ὄλους τοὺς λαοὺς σφριγᾶ, γελᾶ καὶ χαίρει
 καὶ μόνον μὲ τοὺς Ἕλληνας δὲν ἔχει νταραβέρι.

Ὅποια τοῦ Ἑλληνισμοῦ
 φρικώδης τιμωρία!
 Τὴν ἐποχὴν τοῦ ὄργασμοῦ
 ποῦ ζῶα καὶ θηρία
 κι' ἐν γένει τὰ τετράποδα ἐπιχαρίτως δρῶσι,
 ἐμᾶς μὲ τὴν ἀδράνεια μᾶς ἔχουν παλαβώσει
 κι' ὁ μαῦρος Μάης δὲν τολμᾶ μήτε νὰ πλησιάσῃ
 ἀνθρώπους ποῦ τοὺς ἔκοψαν τὸ σφριγῆτος καὶ τὴ δρᾶσι.

Κι' ἂν κατ' αὐτὸν τὸν εὐχυμον καὶ τὸν σφριγῶδη μῆνα
 βλέπεις καὶ τὰ ζωῦφια εἰς ὄργασμὸν κι' ἐκεῖνα
 κι' ἂν πανταχοῦ θερίζονται τῆς δρᾶσεως μυρσίνας,
 ἐμεῖς μέσ' τὴν ἀδράνεια ψοφοκλωθογυρίζουμε
 κι' ὁ Μάης δὲν γνωρίζουμε
 τί μέρος λόγου εἶναι.

Ἡ ἀφίξις τοῦ παντελῶς δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.
 Νεκρὰ κι' εἶμεις μὲ τοὺς νεκροὺς καὶ μὲ τοὺς γέροντες γέροι,
 καμμιὰ δὲν αισθανόμεθα ὁμίην μ' αὐτὸν τὸν μῆνα.
 Κι' ἂν ἄλλοτε στὸ διάβα τοῦ καιγῶταν ἡ Ἀθήνα,
 τῶρα εἶν' ἄλλη ἐποχὴ,
 εἶν' ἄλλαι περιστάσεις

καὶ συνιστᾶται ἀποχὴ
 ἀπὸ Μαΐων δράσεις.

Ἄλλοτε δὲν ἐχόρταινε ὁ κόσμος νὰ τὸν βλέπη
 μὰ τώρα ἡ περίστασις δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπει
 νὰ τὸν ὑποδεχόμεθα ὡς Ἕλληνες σφριγῶντες.
 Ἀμεύλικτοι τὴν σήμερον οἱ γέροντες παρόντες
 μὲ ἀδρανῆ φρονήματα καὶ οὐδετέρας ἔξεις,
 ἀπαγορεύουν αὐστηρῶς τῶν νέων τὰς ὀρέξεις.

Μάης πρόσχαρος προβαίνει
 ἀλλὰ ποῖος καταλαβαίνει
 τοῦ Μαΐου τὴ χαρὰ
 μέσ' στὸ Κράτος ποῦ ἀκμάζει τῶν γερόντων τὸ συνάχι
 καὶ ὁ βῆχας τοὺς μᾶς τᾶχει
 ὅλα κούτσουρα ξερά!

Μάης ἦλθε χαρωπός.
 Λαχταρῶ νὰ τὸν γιορτάσω,
 ἀλλὰ πέσμου ποῦ καὶ πῶς
 θὰ μπορέσω νὰ τὸν πιάσω
 ποῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας
 μῶσακάτειψε τὸ γῆρας!

Μάης ἦλθε χρυσομάλλης
 σφριγῆτος καὶ χυμοὺς νὰ σπείρῃ
 καὶ Σκουλούδης ἀσπρομάλλης,
 βρέ, τοῦ λέει, κακομοίρη
 τί γυρεύεις ἐδῶ πέρα ποῦ ἀφέντης εἶμ' ἐγὼ
 μὲ τὸ γῆρας μου παλαίον
 καὶ χυμοὺς δὲν ἔχω πλέον
 σὰν ἐσένα νὰ σφριγῶ!

Τί γυρεύεις τρελλο-Μάη στὸν οὐδέτερον λειμῶνα
 ποῦμ' ἐγὼ καὶ βασιλεύω σὲ παντοτεινὸν χειμῶνα
 καὶ σὲ ξέρα διαρκῆ!
 Ἡ Ἑλλάς, καθὼς γνωρίζεις, ἄλλαξε πολιτικὴ
 κι' ἂν ἐσὺ τὴν ἀναγκάσης
 νὰ ζητήσῃ τώρα δράσεις,
 στὴν ἀνάγκην θὰ βρεθῶ,
 ὅσο γέροντας καὶ νᾶμαι... νὰ διαμαρτυρηθῶ!

Βρέ τοῦ λέει τρελλομῆνα ποῦ κρατεῖς ψηλὰ τ' ἀστάχου
 καὶ μ' ἐκεῖνο γαργαλίζεις τὴ νεότη τὴ χρυσῆ,
 δὲν μὲ φθάνουν οἱ Συμμάχοι
 παρὰ μῶρχεσαι καὶ σύ;
 Πάρ' τ' ἀστάχου σου καὶ φεύγα πρὶν σὲ στείλω στὴν κακὴ σου
 κι' ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάῃ ἀφ' τὴ δρᾶσι τὴ δική σου!

Βρέ, τοῦ λέει, χρυσομάλλη
 ποῦ τὸν κόσμον ἀνταρτεύεις,
 ἀπὸ μὲ κι' ἀπὸ τὸ Ράλλη
 σφριγῆτος ἦλθες νὰ γυρεύῃς;
 Ξεφορτώσου μας καὶ φύγε.
 Μὴ παράλογα ζητᾶς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
 Βρέ τρελλέ, τοῦ λέει, Μάη
 ποῖος ἐξ ἡμῶν τολμᾶει

τὰς τοιαύτας νᾶχη τώρα παραλόγους σου ὀρμάς;
 Ἄει στήν ὀργή, γκρεμίσου
 τέτοια πράγματα, ντροπή σου
 νά ζητῆς ἀπὸ τὰ ἴμας!»

Γ.

Γ.— Κι' ἐγὼ κυτάζοντας, Μαρή, τὸ κάθε γεροντάκι,
 τὸ Ράλλη καὶ τὸ Στεφανῆ καὶ τὸ Μιχελιδάκη
 κι' αὐτὸν τὸν μισοπόλιον τὸν κύριον Ματθαῖον,
 προσεῖπον εἰς τὸν Μάιον τὸν μῆνα τῶν ἀνθέων:

Μὴν κοροϊδεύεις, Μάη, παρὰ φεύγα χέρι, χέρι.
 Ποῦ νὰν τῶβρουνε τὸ σφρίγος ἑκατὸ χρονῶνε γέροι;
 Κι' ἂν τοὺς βλέπης μὲ τὴ βία
 καθισμένους στήν Ἀρχή,
 ἔτσι τᾶφερ' ἢ Σερβία
 καὶ ἡ μαύρη ἐποχή!

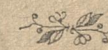
Τοῦ συνέστησα τοῦ Μάη
 μὲ τὴν ὄψι τὴν τρελλή,
 σ' ἄλλους κόσμους νά πετάη
 καὶ ὀρμάς νά προκαλῆ,
 ἀλλ' ἐδῶ ποῦ οἱ γενναῖοι, κουραμπιέδες τριγυρίζουν
 καὶ τὰ νηῖα τους στολίζουν
 τῶν γερόντων ἀρεταί,
 νά μὴν ἔρχεται ποτέ!

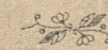
Τί νὰ σοῦ πῶ, κολέα μου!
 Τιμῶ τὸ Βασιλέα μου
 τὸν πολυχρονεμένο,
 ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸ καθεστῶς τὸ λίαν συχαμένο,
 σὰν τὸ Σκουλούδη ἔχασε τὸ Ἔθνος τὴν ὀρμή του
 καὶ Μάη δὲν αισθάνεται κανέναν σὸ κορμί του!

Τὸ μῆνα ποῦ τὸ σφρίγος του τὰ σύμπαντα θερμαίνει
 κι' οὔτε γαῖδοῦρι σήμερον οὐδέτερον δὲν μένει,
 τὸν μῆνα ποῦ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου,
 συμφῶνας τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ του
 εἰς δράσεις καταγίνεται
 καὶ οὕτως ἐπεκτείνεται
 ἢ πρόοδος τῶν πάντων,
 ἡμεῖς κατόπιν ἀτυχῶν πολιτικῶν συμβάντων
 ἐμείναμε οὐδέτεροι μ' αὐτὰ τὰ γεροντούδια
 καὶ τώρα πλέον, βρὲ Μαρή, ποῦ Μάης, ποῦ λουλούδια!

Μὲ τὰς δράσεις τὰς μεγάλας,
 πῶς κατήντησα ὁ τάλας
 μέσα στήν οὐδέτερότη!
 Δίχως σφρίγος, δίχως νηότη
 μὲ γερόντους νά παλεύω
 καὶ τὸ Μάη—ποῖα φρίκη!—τὰ γαῖδοῦρια νά ζηλεύω!

Τί σοῦ πῶ, μαρὲ Μαρή! Ἔχασα καθ' ἐλπίδα!
 Καὶ βλέποντας ἀλλοιωτικὸ τὸ πνεῦμα στήν πατρίδα
 ἀπ' ὅπως ἦταν ἄλλοτε μὲ τὴν πυγμὴ τοῦ Γίγα,
 λέω σὸ Βασιλέα μου: πανένδοξέ που Ρίγα
 ποῦ μ' ἀφάρτισε, τυφλὴ οἱ πάντες οἱ ἀγαπᾶμε
 δὲν εἶν' ὁ βίος Μάιος ἔτσι καθὼς τὰ πᾶμε!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΜΑΗΣ

Ἐπήγα τὴν Πρωτομαγὰ κι' ἐγὼ στήν Ἄλυσσιδα
 κι' ἐχόρτασα κι' ἐμέθυσα μ' ὄσα φουστάγια εἶδα.
 Εἶδα γαρύφαλα, μουσιές,
 ἀηδόνια καὶ γαλιάντρες
 κι' εἶδα καὶ χῆρες μερικῆς
 νά κελαῖδουνε γι' ἄντρες.

Ἄγγέλους εἶδα γελαστοὺς
 μὰ καὶ λαιμοὺς λαχταριστοὺς
 καὶ ἀφροπλασμένα στήθη
 καὶ ἡ οὐδέτερότης μου οἰκτρῶς κατεπατήθη!
 Μὰ κι' ὁ Σκουλούδης, βρὲ παιδιά,
 νᾶταν ἐκεῖνη τὴ βραδυὰ
 στήν ἑορτὴν τῆς φύσεως τῆς ἀκατανικήτου,
 ἀμέσως θὰ ἐξήρχετο κι' αὐτὸς ἀφ' τῆ δικῆ του.

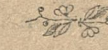
Ἐβλεπα λοιπὸν τὸ βράδυ
 μέσ' στῆς νηότης τὸ λιβάδι,
 κατσικάκια νά σκιριτᾶνε
 μὲ Μαγιάτικη χαρά,
 πεταλοῦδες νά πετᾶνε
 μὲ τῆς μόδας τὰ φτερά,
 παπαροῦνες ἀναμμένες
 ἀπὸ πόθους ὑψηλοῦς
 καὶ μολόχες μαραμμένες
 ἀπὸ Μάηδες πολλοῦς.

Εἶδα στήν ἀρωματώδη τοῦ Μαῖου ἀτμοσφαῖρα,
 μὰ γαῖδοῦρα νά γκαρίζη καὶ ἓνα διάκο παραπέρα,
 καὶ εἶπα φιλοσοφικῶς,
 πῶς σ' αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότη
 δὲν μπορεῖς οὐδέτερότη
 νά βασταίνης διαρκῶς!

Η ΜΠΛΟΦΕΣ

Τοῦ προσώπου της τὸ χρῶμα, δανεικὸ τὸ ἔχει πάρει.
 Ξένη ἔχει θεωρία
 κι' αἰωνίως ἡ κυρία
 μὲ τὰ μοῦτρα της μπλοφάρει.

Μὲ φωνὴν προσποιημένη,
 σὶκ πῶς ἔχει ἐπιμένει
 δίχως ἀπολύτως νᾶχη.
 Εἶναι σὰν μπουγάδας κόφα.
 Θέλει νά μᾶς κάμη μπλόφα
 καὶ μπλοφάρεται μονάχη.

Κάνει τὴν κοπέλα πάντα,
 τὴ μικροῦλα τὴν ἀθῶα
 κι' ὅμως ἄνω τῶν σαράντα
 τὴν εὐρίσκω στὰ μητροῦα.
 Τῶχει γιὰ κρυφὸ καμάρι
 μὲ τὰ χρόνια νά μπλοφάρη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΕΟ Τὸν ἔχουνε στὴ μέση
 ὁ γκαρσὶ τοῦ οὐλοῦ τῶσαν
 κι εἶν' ἡ τέχνη τους μεγάλη
 ποῦ μπλοφάρ' ἢ μὲ τὴν ἄλλη.

Μά κι' αυτός θέλει βραβεῖο
ποῦ μπλοφάρει καὶ τῆς δύο.

Τὸ μεταξωτὸ φουστάνι καὶ τὴ τζάντα ποῦ βαστάει,
στὸ Ἑρμεῖον τὰ χρωστιάει.
Τὸ φουστάνι τὸ λινό,
εἶναι χρέος περσινό.

Τὰ καπέλα τοῦ χειμῶνος καὶ τὰ καλοκαιρινά,
τὰ χρωστιά στὴν Οἰκονόμου κι' ἀπὸ 'κεῖθε δὲν περνᾶ,
καὶ μαγτζέψτε ποιά 'ναι τούτη,
ποῦ μπλοφάρει μὲ τὰ πλούτη!

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Πάλι, Θεέ μου, ἄρχισες τὰ φοβερὰ κουνήματα
κι' ἡ Γῆ ἀρχίζει τὸ χορὸ
καὶ θ' ἀπεφάσισης, θαρρῶ,
νὰ μᾶς βουλιάζῃς μὲ σεισοῦς γιὰ τὰ πολλὰ μας κρίματα.
Μὰ 'κεῖνο ὅμως ποῦ ζητεῖς, Θεέ, δὲν σοῦ περνάει.
Δὲν σκιάζεται ὁ Στεφανῆς
καὶ ἂν πρὸς δρᾶσιν τὸν κινεῖς,
ἀφ' τὴν οὐδετερότητα αὐτὸς δὲν τὸ κουνάει!

Χαλκίς

ΕΩΣΦΟΡΟΣ

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΝ

(Μονόλογος τοῦ Κάιζερ)

Μπέρδε καὶ μέρδε καὶ Μπερδὲν ποῦ μπερδεμένο μ' εἶχες,
ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ σὲ κυτῶ
ἔχασα μπόλικο στρατὸ
καὶ τὰ μυαλά μου 'φύγανε καὶ μ' ἄσπρισαν ἢ τριῆες.
Μὰ τώρα σ' ἐξεμπέρδεψα καὶ θὰ σὲ κάνω ... γρόσια.
'Μένα μὲ λέγουν Καίσαρα
καὶ τὸ Τρακόσια τέσσαρα
τὸ πήσα πειὰ καὶ τᾶκανα καὶ πάλι ... τετρακόσια!

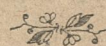
Κ. Χ. Μ.

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΤΗΣ

Καλότυχος ποῦ σῶμοιαζε, καθρέφτη μου,
μονάχα μιὰ στιγμοῦλα νὰ θαυμάσῃ
τῆς τόσες ὠμορφιές τῆς φιλενάδας σου
ποῦ μῶχει τὴν καρδοῦλα μου χαλάσει.

Καλότυχος πῶλάβενε τὴ χάρι σου,
τὴν ὥρα ποῦ τοῦ ἡλίου ἡ ἀχτίδες
προβαίνουνε, ἀφρόπλαστὴ κι' ὀλόδροση
ἐκεῖνη μὲ ὀιγμένες τῆς πλεξίδες,

Μπροστά σου νὰ θαυμάζῃ, νὰ λιγώνεται,
τὸ στήθος τῆς θωρῶντας ποῦ δὲν πάλλει
καλότυχος πῶλάβενε τὴ χάρι σου
νὰ βλέπῃ ἀντικρὺ του τέτοια κάλλη!

Καθρέφτη, πόνεσέ με κι' ἀποκρίσου μου!
Καθρέφτη μου, μιὰ λέξι σου μὲ φθάνει!
Μὴν ἀκουσες γιὰ μένα νὰ μιλήσουνε
Τὰ χεῖλη τῆς ποῦ μ' ἔχουνε μαράνει;

Γιατί δὲν ἀποκρίνεσαι στὴ θλίψη μου;
Σὲ δάκρυα ποῦ πνίγουνε τὰ μάτια;
Καθρέφτη, μίλησέ μου γιατί σ' ἔσπασα!
Νὰ γένῃς σὰν ἐμένανε κομμάτια!

(Κεφαλήνια)

ΡΙΦΟΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο ΑΓΓΛΟΣ

Πίπα νὰ πίνῃ πάντα θὰ τὸν 'δῆτε
καὶ μέσ' στῆς τσέπες λίρες νὰ βροντάῃ.
Εἰς ἔλους λέει: πληρώνω, σκοτωθῆτε
γιὰ σᾶς καὶ τὸ παληάμπελο ἄς πάῃ!

Ο ΓΑΛΛΟΣ

'Όλα τὰ βάρη τῆς Ἀντάντ βαστάει
ἀπὸ φιλοτιμία του μεγάλη.
Τὸν ἡδρε τὸ ζουρλό ποῦ πολεμάει
τὸ φεῖδι ἀφ' τὴν τρύπα νὰ τῆς βγάλλῃ!

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ

'Εμπλεξ' Ἀντάντ μὲ διάβολο ξυδάτο
πούκαν' ἔλον τὸν κόσμον ἄνω κάτω
κι' ἐνῶ νὰ τὸν δαγκάσῃ δοκιμάζει,
τὰ δόντια τῆς αὐτὸς τῆς τὰ μουδιάζει.

Ο ΕΛΛΗΝ

Τσαροῦχι, φουστάνελα, φούντα, φέσι
μοιάζει συγχρόνως ἄνδρα καὶ γυναῖκα
καὶ περιμένει σ' οὐδετέρα θέσι
νὰ βρῇ καιρὸ νὰ κάνῃ τὸν γκιουλέκα.

Ο ΙΤΑΛΟΣ

'Εκούρδισε κιθάρες, μντολινα
κι' ἐβγήκε τὸν ἐχθρὸ νὰ πολεμήσῃ.
Τὸν νόμισε σκορδόπιστη κουζίνα
καὶ θέλει μὲ καντάδες νὰ τὸν πείσῃ.

Ο ΡΩΣΟΣ

'Όγκος ποῦ δρόμο δὲν μπορεῖ νὰ πάρῃ,
—ἐλάττωμα γι' αὐτὸν πολὺ μεγάλο—
ὡς νὰ σηκώσῃ τῆνα του ποδᾶρι
προφθάνει ὁ λύκος καὶ τοῦ τρώει τ'
[ἄλλο.

ΒΕΛΓΟΙ - ΣΕΡΒΟΙ

Θύμα τῶν δυνατῶν τῆς Γῆς γινήκανε,
οὐδέτεροι μὲ θλίψι τοὺς κυτᾶνε
ξέρου γι' αὐτοὺς σὲ τί χυλὸ καήκανε
κι' ἔταν ἴσοῦν γιχοῦρι τὸ... φουσάνε!

CHEF

ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

—Οἱ Γάλλοι ἐξακολουθοῦν παραμέ-
νοντες ἐνταῦθα μὲ τὴν αὐτὴν ἡσυχίαν
καὶ εὐγένειαν. Οὐδὲν ἐσημειώθη τὸ
δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ παραίωνα.

—Ὁ ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρετῶν ἐνταῦθα
ὡς εἰρηνοδίκης κ. Γ. Κυριαζῆς, μετα-
τίθεται εἰς Αἰγυπτίαν. Τὸν ἀντικαθι-
στᾶ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος.

—Τὴν ἰδέαν τῆς δι' αυτοκινήτων
συγκοινωνίας τῆς πόλεως Ἀργοστολίου
μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς νήσου,
φαίνεται ὅτι θὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμο-
γὴν πολὺ γρήγορα, πολλοὶ ἐκ τῶν παρ'
ἡμῖν κεφαλαιοῦχων, ἰδίως δ' ἐφοπι-
στῶν, διὰ μετοχῶν.

—Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζομεν,
ὅτι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν
παραγγελίαν τῶν αυτοκινήτων, ἔγι-
ναν ἤδη.

—Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπι-
χείρησις αὕτη καὶ θὰ ἐπιτύχῃ καὶ με-
γάλως θὰ ὠφελήσῃ τὸ Ἀργοστόλιον.

—Συγγαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὴν συμ-
πολίτιδα δεσποινίδα Ἀντιγόνην Ἰγ-
γλέση, τυχούσαν διπλώματος ἱατροῦ
μικροβιολόγου μετὰ λαμπρῶς ἐξετάσεις
καθ' ἄς γενικῶς ἠρίστευσεν.

—Ὁ συμπολίτης κ. Μαρίνος Φ.
Πολλάτος καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐσθῆρ Ε.
Κέλλερ, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν
Ἀθήναις ἐφ' ᾧ εὐχόμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.

—Εἰς πολλὰ μέρη τῆς νήσου ἀνε-
μῶν περονόσπυρος καὶ ὀχρῶν ἐκτόπι-
πέμμεται! Οἱ αὐτοὶ γαστροὶ βλέ-
ποντες βεβαίαν ἐπιδημίαν τῶν
κτημάτων τῶν, διατελοῦσιν ἐν ἀπο-
γνώσει.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Μία ἐτι ἀπόδειξις τῆς ἠθικῆς τοῦ τό-
που καταπτώσεως—καὶ οὐχὶ τόσο τῆς
οἰκονομικῆς—εἶναι καὶ ἡ ἐπελθοῦσα
διάλυσις τοῦ μουσικοῦ σώματος τῆς Φι-
λαρμονικῆς σχολῆς.

Τὸ γεγονός, δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ
προκαλέσῃ γενικὴν τὴν ἀλλογενὴν ἐντύ-
πωσιν, οὐχ' ἦτο ἡ διάλυσις αὐτῆ ἀνε-
μένετο, ἀφοῦ ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον
οἱ διοικήσαντες καὶ διοικοῦντες τὴν Φι-
λαρμονικὴν, ἠμποροῦν νὰ εἶναι τίμοι καὶ
ἀγαθοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ οἱ κα-
τάλληλοι δι' ὃν ἐξελέγησαν σκοπόν.

Καὶ ἐπιμένοντες ἀφ' ἐνός εἰς τὴν δια-
τήρησιν ἐνός μουσικοῦ καθεστώτος με-
τριωτάτου, τὸ ὅποιον οὐδεμίαν πρόσοδον
ἠδύνατο νὰ σημειώσῃ ποτέ, καὶ διαθέ-
τοντες ἐξ ἄλλου τοὺς πόρους τῆς Σχο-
λῆς εἰς μισθὸς ἀδικαιολογήτους, ὡς ἂν
ἦτο ἡ Σχολὴ φιλαρμονικῶν κατὰστάση,
ἐπιβαρύναντες δ' ἐπὶ πλέον ταύτην μὲ
ὑπέρογκον ἐνοίκιον οἰκίματος, τὸ ὅποιον
οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος νὰ πληρώσῃ ἀφοῦ
ὑπῆρχεν δωρεὰν τοιοῦτον πάντοτε, ἐπό-
μενον ἦτο νὰ ἐκλείψῃ πᾶν ἐνδιέφερον
τοῦ κόσμου διὰ τὴν τοιαύτην Φιλαρ-
μονικὴν καὶ πολὺ δικαίως ὁ Δῆμος ἐμε-
τρίασε κατὰ πολὺ τὴν πρὸς ταύτην ἐπι-
χορήγησιν του καὶ οἱ ἰδιῶται ἐπαυσαν
χορηγούντες τὰς συνδρομὰς των.

Εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀνασταθῇ ποτέ τὸ
μουσικὸν σῶμα, ἂν πρόκειται νὰ λει-
τουργήσῃ πάλιν ὑπὸ τὴν ῥάβδον τοῦ
ἐγγωρτοῦ ἀρχιμουσικοῦ καὶ οὐχὶ ὡς ἡ
διαθήκη τοῦ εὐεργέτου τῆς Σχολῆς ὀ-
ρίζει. Ἄν δὲ τὸ τοιοῦτον ὡς καὶ ἄλλα
παρεμφερῆ ζητήματα, ἀντικεινται εἰς
τὴν καλοσύνην καὶ ἀνεκτικότητά των
διοικοῦντων τὸ Σωματεῖον, νομίζομεν ὅτι
ὀρθόν εἶναι, χάριν τῆς διασώσεως τοῦ
μουσικοῦ αἰσθήματος ἐν τῇ τόπῳ, νὰ
ζητήσωσιν αὐτοὶ αὐτοὶ νὰ ἐξεύρωσιν
ἄλλους καταλληλοτέρους καὶ ἐπιβλητι-
κοτέρους πρὸς τοὺς ὁποίους νὰ ἐμπι-
στευθῶσι τὴν διοίκησιν τῆς ἀτυχοῦς
ταύτης Σχολῆς.

Φιλομουσός

ΛΟΥΤΡΑ ΜΕΘΑΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡ. ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ

'Εναρξίς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαΐου.

ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ

Οἱ μεταβαίνοντες διὰ τὰ λουτρά των
εἰς Αἰδηψόν, μόνον εἰς τὸ ἀριστοτάτον
ξενοδοχεῖον τοῦ ΓΕΡΑΣ. ΠΡΙΑΜΟΥ, θὰ
εὕρωσιν ὅλας τὰς ἀνάσεις των.

Τὰ λουτρά ἀπέχουσιν ἀπὸ τὸ ξενο-
δοχεῖον μόλις δύο βήματα.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Τὸ τελειότερον ξενοδοχεῖον τῶν Ἀ-
θηνῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστη-
μίου.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & Ε. ΜΑΤΙΑΤΟΣ

Δ. Χ. ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝ

Τὸ τελειότερον Κατάστημα

'Ανδρικών εἰδῶν πολυτελείας

188 Ὁδὸς Αἰόλου 188

Τιμαὶ ἀπολύτως ὠρισμένα.

ΚΡΟΝΙΟΝ

Τὸ θωμῶσιον μνηστολεῖον καὶ κου-
ρεῖον ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σταδίου κάτωθεν
τοῦ Ἀρσακείου.

Διευθύνει ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

Τὸ ἀριστοτάτον ξενοδοχεῖον τοῦ

ΚΕΝΤΡΙΚΟῦ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Διευθύνει οἱ Κεφαλλῆνες

ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Τύποις Π. Α. Πετράκου. -- Ἀθῆναι.

